

og arbejdet med grønne regnskaber, jamen det hele er jo i dag integreret i samfundet. Det er derfor, jeg siger, at jeg synes, det er mange år for sent. Der er ikke rigtig noget at komme efter. Den Økologiske Jordbrugsskole, jamen fred være med den. Den kan jo være i systemet, uden at vi behøver at lave særskilte ordninger for den.

Når jeg også siger, det er for sent, så er det, fordi for mig at se stagnerer økoideologien. Den har gjort den gavn, som den skulle sidst i 1900-tallet, og det er udmærket. Den stagnerer nu. Vi er kommet ind i et nyt årtusind, og nu sker der nye ting. 10-15 mio. kr. vil man gerne have afsat, og der står beskrevet et sted i beslutningsforslaget, at det jo handler om, at man skal tænke på en helt anderledes måde. Så for mig at se ligner det mere en åndelig skole, som man gerne vil have oprettet, en ny åndelig linje. Og så tænker jeg, om det er en bestemt ideologi, man vil have fremmet, og så kan jeg da godt se, det er en fordel, at undervisningsministeren også er kirkeminister. Så kunne det jo være, hun kunne svare ud fra den vinkel.

Brian Mikkelsen (KF):

Fra konservativ side kan vi ikke støtte det fremsatte forslag. Der skal ikke herske tvivl om, at vi mener, at økologi på mange måder er godt. Og at de danske forbrugere jo er glade for økologi, kan vi jo se af den stigende andel af omsætningen i dagligvarebutikkerne, der udgøres af økologiske produkter.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at økologien med tiden vil vinde indpas på mange andre områder i vores samfund end bare blandt varerne på supermarkedets hylder.

Men det er ikke en offentlig opgave at fremme økologien i uddannelsessystemet. I dette tilfælde med de økologiske uddannelser bør det være op til de enkelte uddannelsesinstitutioner i samarbejde med relevante brancher selv at vælge, om de ønsker at præge uddannelsen i retning af mere økologisk tænkning.

En eventuel omstilling bør være en følge af ændrede krav hos den endelige forbruger. Hvor gode intentionerne bag forslaget end måtte være, så mener vi, at man forsøger at skyde gråspurve med kanoner. Skal økologien i højere grad ind i uddannelsessystemet, end det er tilfældet i dag, så må det ske som supplement til de eksisterende uddannelser.

Der er ikke noget til hinder for, at eksempelvis tømreruddannelsen tilføjes en økologisk di-

mension, som der står i bemærkningerne. Men det må vel at mærke være, hvis branchen mener, der er behov herfor. Men at oprette en parallel uddannelse mener vi altså er omsonst og spild af ressourcer.

I modsætning til det fremsatte forslag mener vi fra Det Konservative Folkepartis side godt, at de eksisterende uddannelser kan gennemføre økologisk tænkning ved at tilføje den pågældende uddannelse relevante ekstra kurser på de økologiske områder. Men det må som sagt være op til den enkelte uddannelsesinstitution, såfremt den finder, at der er et behov for eller ønske om en udvikling på det relevante område.

Aage Frandsen (SF):

Vi er enig med forslagsstillerne i intentionen om, at det er vigtigt, at økologien får en fremtrædende plads i den uddannelse, som unge og voksne får, sådan at det er en tænkning, der indgår i forbindelse med de pågældendes uddannelser, og det er vigtigt ud fra en betragtning af, at spørgsmål om, at vi i høj grad lever i en økologisk bæredygtig verden, ikke er endelig afklaret.

Det er et slagsmål hele tiden i forhold til forskellige interesser om produktionsmetoder, om indtjening og om udnyttelse af ressourcer. Det foregår hele tiden, også selv om nogle siger, at det er en diskussion, som er overstået. Det er sådan ligesom klaret. Nej, det er det slet ikke. For det første er vi jo ikke ved vejs ende i forhold til, hvor langt vi kan nå, og for det andet er der sandelig også nogle interesser, der trækker i den modsatte retning.

Når det drejer sig om, hvordan uddannelserne i højere grad får dimension af økologisk tænkning, så er der to veje, man kan gå. Den ene vej er, at uddannelserne generelt får den tænkning ind i sig. Det er en proces, som kan være langvarig i forhold til, hvilke behov der er for uddannelser på arbejdsmarkedet, og hvilke ting man efterspørger. Det er noget, som tager lang tid, fordi det netop er bestemt af de forskellige interesser, som bestemmer uddannelsernes indhold, og det er bestemt af, hvilke markedsforhold der er.

Den anden mulighed er jo så det, som ligger i beslutningsforslaget her: at man har nogle parallelle uddannelser. Og det ser vi som noget, der i hvert fald er værd at overveje. Dermed ikke være sagt, at vi mener, at det er det vigtigste i den her forbindelse, men det vigtigste er, at sådan nogle parallelle uddannelser jo ikke bare